

Latin - Civilisationens främsta språk

Kommunikation av idéer genom språk är principiella ingrediensen som bygger civilisation. Av alla de tusentals språk som kommit och gått, genom mänsklighetens civilisationer, nåddes höjdpunkten utan tvekan redan för 2000 år sedan med formuleringen av det latinska språket. Detta innebär inte nödvändigtvis att den största litteratur skrevs på latin, men att språket självt måste övervägas först och främst bland mänsklighetens språk även till denna dag.

Den latinska litteraturen själv nådde troligen sin guldålder och sin höjdpunkt under den tid av Cicero, Caesar och Pompeji och det litterära språket, och i allmänhet, skriven latin förblev fixerad i den ställning som det hade nått omkring 50 f.Kr.

Ljuden och formerna av latin gör det till en av de mest välljudande och ståtliga språken; och karaktären av dess syntax ger det en kompakthet och precision som inget modernt språk innehar, vilket gör det till ett utomordentligt verktyg för utbildning i precision av tänkande och koncishet av uttryck.

Därutöver, kännedom i latin är nyckeln till en av de stora litteraturerna i världen. Inte bara hör flera av de latinska författarna till mänsklighetens odödliga, utan den influens av latinska skrifter på tillväxten och karaktären av vår egna engelska litteratur har varit lika kontinuerlig och lika djupgående som influensen av latin på vårt engelska språk.

Under det första och andra århundradet e.Kr., då Rom hade erövrat större delen av den då kända civiliserade världen, Rom och dess språk, latin, spred sitt inflytande över hela detta territorium, bärande med sig den stora prestige av den romerska kulturen, administration och dess lagar.

Det var latin som förblev språket av kyrkan, av diplomati, och av kultur i allmänhet, under hela medeltiden. Sedan med kommandet av Renässansen, blev det återigen språket av poesi och av lärande, hotande att även överskugga de nyfödda romanska språken.

Under de långa århundraden av romersk överhöghet i Europa, kom latin att ha en speciell överlägsenhet som inget annat språk någonsin har haft. Franska, italienska, spanska, portugisiska och rumänska är bara de moderna företrädarna av latin som det talades i olika delar av det romerska riket, därav är de kända som romanska språk.

Dessutom, genom hela medeltiden och fram till någorlunda modern tid, var latin språket av lärande och diplomati; en välutbildad man i vilken del av Europa som helst kände till latin lika väl som hans eget språk, och både skrev och talade det fritt. Det var av detta skäl som de filosofiska och vetenskapliga arbetena av sådana män som Bacon, Newton och många andra skrevs på latin, inte på engelska.

Så grundläggande och så viktigt är det latinska språket även i dag att de flesta av de grundläggande juridiska termerna som används i engelsk och amerikansk lag, till exempel, uttrycks på Latin. Namnen på arter i zoologi och botanik uttrycks idag på latin, vilket gör namnen universella, oavsett i vilket språk de må vara refererade till. Vidare, är modern medicin fylld med latinska beteckningar

för olika mediciner, termer designerade muskler, ben, nerver och andra delar av människor, växter och djur. De olika arterna av djur, fåglar, insekter, uttrycks på latin. Det är verkligen ett universellt språk och kan verkligen betecknas som det främsta språket i den Vite mannens civilisation.

Inte nog med att de romanska språken hörör direkt från latin, men även de germanska och anglosaxiska språken har en stor andel av deras grundstam av ord härstammande från latin. Att ta detta, tillsammans med de romanska språken, influensen av det latinska språket såsom utvecklad av den stora romerska civilisationen, är överväldigande. Vi är skyldiga mycket mer än vad som har tillerkänt till detta enastående språk.

Jag, därför, anser att undervisningen och studier av latin i våra skolor borde lyftas fram mer och expanderas. Istället för att studera och främja ett halvdussin eller fler främmande språk i våra skolor, varav de flesta är ett slöseri med tid då de vanligtvis är snart glömda och aldrig använda igen, skulle det vara mycket mer fördelaktigt att göra en grundlig studie av latin en universell studie i alla olika Vita nationer i världen. På detta sätt, istället för att behöva lära sig engelska, tyska, spanska, franska, portugisiska, italienska, grekiska och numerära andra språk vid resor utomlands, skulle kännedomen om bara ett extra språk, nämligen latin, vara tillräckligt. Därigenom, om engelsmännen, tyskarna, fransmännen, skandinaverna och alla andra Vita länder lärde deras barn utmärkt latin från tidig barndom som ett andraspråk, skulle den Vite mannen då ha ett universellt språk som han kunde konversera i, oavsett vilket land han reste till.

Då vi inte främjar medverkandet av de färgade raserna i vår framtida historia i vilket fall som helst, är vi inte särskilt oroade om de tar denna åtgärd i bruk eller inte. Men det skulle säkerligen vara en stor hjälp och ett bestämt avancemang för de Vita Rasen att ha ett universellt språk i vilket de allesammans kunde konversera, och ett vilket skulle förstås av varje Vit individ. Detta skulle inte bara ge oss alla en bättre förståelse av det gemensamma Vita arv vi är skyldiga den stora romerska civilisationen, men det skulle också vidare hjälpa till att smida ett gemensamt förenande band mellan alla Vita folk av världen.

Ett gemensamt språk är ett sammanhållande element bland människor. En språkskillnad är en uppdelande faktor. Till exempel, i vissa länder såsom Schweiz, är landet indelat i fyra språk; tyska, franska, italienska och en liten andel av rätoromanska. Som ett resultat, är schweizarna belastade med att lära sig fyra språk bara för att de ska kunna samtala med sina egna landsmän. Trots det faktum att de kommer försöka förmeka det, presenterar det ett problem och det är uppdelande. Frågan kommer upp kontinuerligt - är den och den tysk schweizare, en fransk schweizare eller en italiensk schweizare?

Eller är han en rätoromansk Schweizare? För det andra, vilket språk borde restaurangmenyn vara skriven i, eller ett trafikmärke, eller ett regeringstillkännagivande? Problemen är oändliga och onödiga. Om schweizarna hade ett gemensamt språk skulle dessa problem försvinna. I Belgien har vi ett fint Vitt folk uppdelat av religion, och uppdelat av språk. En grupp av belgarna pratar flamländska, en annan grupp talar franska. På grund av både skillnaden i språk och skillnaden i religion, har dessa grupper kontinuerligt bråkade med varandra för generationer. De är bittert uppdelade i dag, fast orsaken är onödigt, och skillnaden artificiell.

I Kanada har Judarna sett till att de fransktalande kanadensarna och engelsktalande kanadensarna var noga med att fullfölja sina språkskillnader genom att göra landet tvåspråkigt, när engelska lätt skulle kunna ha etablerats som det officiella språket när britererna erövrade Kanada över 200 år sedan. Men nej - det måste förbli tvåspråkigt som ett varigt sår för de senaste två århundradena fram till nu då det är möjligt att använda språket som ett revolutionerande verktyg för att fördela franska (Vita) Kanada från Brittiska (Vita) Kanada, med bitterhet, strid, blodsutgjutelse och hat efterföljande.

Även i vårt egna USA, när jag sist var i Puerto Rico, märkte jag att ovanliga ansträngningar gjordes för att främja spanska i det amerikanska territoriet. Trafikskyltar, gatuskyltar och varje annan officiell beteckning var inte tvåspråkig, utan spansk. Judarna vill se till att detta splittrande element inte fasas ut (som det lätt kunde ha gjorts) utan vårdas och främjas. Och så fortsätter det, över hela världen.

Kort sagt, använder Juden varje verktyg av delning han kan för att dela den Vita Rasen - språk, religion, nationalitet, åldersskillnad, kön och dussintals andra. Eftersom latin är så uppenbart det språk som bäst uttrycker det gemensamma band och arv av den Vita Rasen, har Juden, särskilt under de senaste 30 åren, varit extremt aggressiv i att försöka fasa ut latin. Det är nu inte längre en förutsättning för lag, eller för medicin på de flesta högskolor, och trots det faktum att det är den mest lysande och signifikanta språk i den Vite mannens arv, är det nu alltid refererat till som ett "dött" språk.

Likt Judarna gjorde mot Tyskland, Adolf Hitler och den Vita Rasen i allmänhet, ingen möjlighet tillåts passera utan hop av åtlöje och förakt vid allt som är romerskt och latin. Så jag säger, låt oss inte bara bevara latin som vårt ovärderliga arv, men låt oss inse vilken oerhörd värdefull tillgång den Vita Rasen har än idag i detta ädla språk för vår egen förening runt om alla länder i världen. Det råder ingen tvekan om det, medan språkskillnader är uppdelande, är ett gemensamt språk förenande. Jag föreslår därför att efter att vi har etablerat latin som ett andra språk bland alla de Vita folken av världen, fortsätter vi därifrån. Då decennier och generationer fortgår borde vi då främja detta främsta språk av den Vite mannens civilisation till att bli det primära språket, behållandes de regionala språken som sekundära språk.

Genom att välja latin som gemensam grund, i stället för, säg, engelska, tyska, franska eller spanska, skulle vi undvika den partiskhet och opposition som skulle uppstå ifall vi skulle försöka fastslå ett av de ledande moderna språken. Därför, i intresset av samstämmighet; i intresset av bekvämlighet och praktiskhet; i intresset av att förena den Vita Rasen; och, framför allt i intresset av att bevara vårt underbara romersk-latinska arv, föreslår jag att vi nu främjar det historiska latinska språket tills det en dag igen blir det gemensamma band och det universella språket av en regenererad Vit Ras.

Från kapitel 26, andra boken, av "Naturens Eviga Religion"